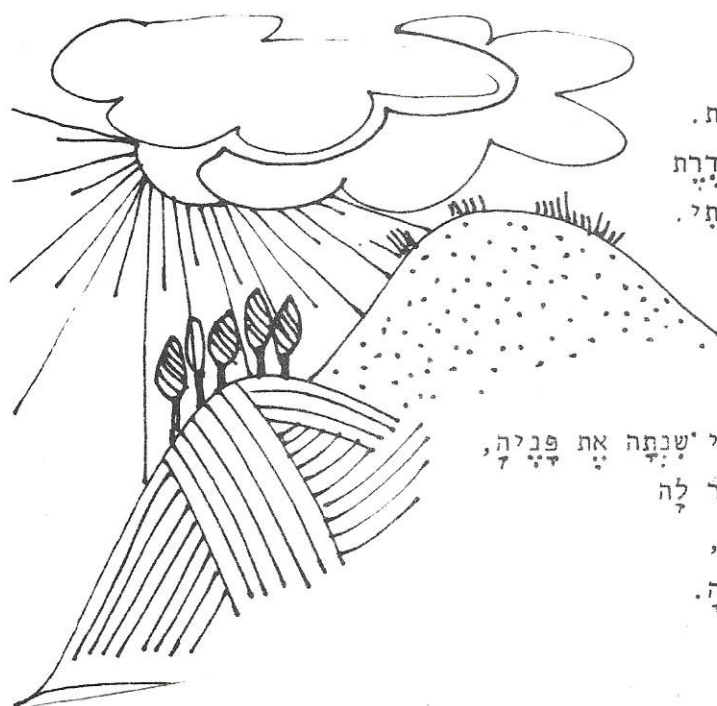

מוקדש לחברי אולפן הקיץ אשר - בניגוד לכל התחזיות -
א י ב ס רוסים. (ראה "מה בשמע")

אִיו לִי אֶרֶץ אַחֲרָת,
גַּם אִם אֲדַמְתִּי בּוֹעֶרֶת.
בַּק מֶלֶה בְּעֶבְרִית חוֹדֶרֶת
אֶל עוֹרְקִי, אֶל נִשְׁמָתִי.
בְּגִיף פּוֹאֵב -
בְּלֵב רָעֵב
פֶּאן הוּא בִּיתִי.

לֹא אֶשְׁתּוֹק, כִּי אֶרְצִי שְׁנֵתָה אֶת פְּנִיָּה,
לֹא אֶוֹתֵר לָהּ, אֲזַכִּיר לָהּ
וְאֶשִׁיר פֶּאן פֶּאזְנִיָּה,
עַד שֶׁתִּפְקַח אֶת עֵינֶיָּה.

אִיו לִי אֶרֶץ אַחֲרָת,
עַד שֶׁתַּחֲדֹשׁ זְמִיָּה,
עַד שֶׁתִּפְקַח אֶת עֵינֶיָּה.

אהוד מנור.

ב ר כ ו ת ל ד ר ר מ ב י ת כ ס ה מ ש ו ת פ -

מ ס י י מ י י י ב כ י ת ו ת ל י מ ו ד :

ליאת גולדברג

לירון גליק

גל וייסבורט

עמר כהן

רן כ"ץ

מיה סולומון

מרטי שטרובל

בצאתכם מן החממה מלווים אתכם איחולינז-תקוותינו להצלחה

בכל אשר תפנו - לשנת שירות או לשירות בצה"ל.

ותדעו: יש עורף.

הזלגת "ב"ב"

כתב יד מכאן את החברים
ההלכה:

"נח ומחמתי בסריסים"

שתקיים באוצאי-שבת בשעה 21³⁰

☆ באזלם ☆

רצון, שירים ומזיקה: מרטי שטרובל

כתב את המחזה ובים: דודו פלמה

כריאטיביטיה: שרה עה מרקיס

מפיקה: יאף לון

תפאורה: יאף סיו

תלבושת: מעין

תאורה וקול: רוי בוסקילה

ההלכה הופקה בסיועה של

מה נשמע?

* קשה להתגונן בכפר בימים אלה בלי להיתקל בקבוצת צעירים,

חיוני-פנים אך חסונים, המקשיבים בדריכות להסברים של מדריכה/מתרגמת אודות מוסד קיבוצי זה או אחר. אלה הם "הרוסים", שהם - כפי שמסתבר - אינם רוסים כלל, אלא באים מווילנה אשר בליטא. גם ההגדרה "תיירים" לא בדיוק מתאימה להם, כי רובם ככולם באו הנה במטרה מוצהרת, לבדוק אפשרויות עלייה.

יעל נ., המרכזת את האולפן, מספרת בהתרגשות: "בטופס של הסוכנות שעליהם למלא יש שאלה אודות 'אזרחות'. למרות שהסברתי להם שזה רק דבר פורמלי, רצו לכתוב 'ישראלי'. אמרתי להם שישראלים הם יהיו רק אחרי שיעלו בפועל. ואז התעקשו לכתוב 'יהודי'". והרי כמה עובדות יבשות: מספרם עלה ל-42, אחרי שהגיעה קבוצה נוספת ישר מנמל-התעופה ביום ג'. רובם ככולם סטודנטים, גילאי ה-20 המוקדמות, עם יוצא מן הכלל אחד או שניים. הם לומדים מתמטיקה/מחשבים. אנגלית יודעים רובם - לפחות מספיק כדי לנהל שיחה. רשימת האימוץ התמלאה בצורה מעוררת כבוד - ובהמשך תקבלו את ה"מאומצים" שלכם.

והרשם שלנו (יצחק ע.) מוסיף: "יש ביניהם 7 'אילנה' ו-4 'אלכסנדר'. שמות המשפחה מסגירים לרוב את המוצא: קפלן, שפירא, לוין, ברקוביץ וגם שם שהשתנה לנוסח הליטאי 'יוסלוביץ' יוס'. הם סטודנטים שנה שנייה או שלישית. לגבי סעיף הנתונים הוא מעיר: "ברוסיה נהוג לציין בתור 'נתינות' - 'איבראי' (עברי)". נו, מספיק בנושא זה.

* כל מה שיכולתי להוציא מאנשי המפעל השבוע הוא בסגנון "יש הרבה עבודה - אין מספיק עובדים".

כשלוקחים בחשבון את המצב הכללי בארץ, הייתי אומרת שמוטב כך. בינתיים שמעתי שעפרה נכנסה להרכבת ברזים. הכול עוזר.

* מלונון כפר הנשיא מתחיל לרכוש מוניטין. "אנשים מציינים שרוצים לבוא לכפר הנשיא, כי שמעו עליו טובות", אומרת הלין. מהשבוע עד סוף הקיץ המקום כמעט מלא - ואנשים חוזרים פעם שנייה נשלישית.

תלונה אחת, שבכוחנו לטפל בה: סגירת הבריכה בשעה 16.00 ביום ו'. אנשים מגיעים לסוף-שבוע ורוצים להשתכשך במים.

עד הנה הכול חיובי - נותר רק לחשב את החישובים הכלכליים בסוף העונה.

* לא פעם כתבנו על בעיית הנזי בטור זה. הפעם חדשות טובות: הוטל על אד משיח לשקם ולטפח את השטח סביב חדר-האוכל - אולם "ידדו". כרגע אד עובד על תוכנית שהוא מקווה להגיש למוסדות תוך שבוע. "יש בעיות?" אני שואלת. "יותר כסף", הוא משיב קצרות. נבאותנו קיצור אמרתי לו (בשמי בלבד!): "תשכח מזה". אולי אפשר להתרים חברים...

(המשך בעמ' 7)

השמחות שלנו

ה ל ו ח ב ר י מ , אחרי הקשר שלי עם סידורים לבר-מצווה, והמשוב ששמעתי יום-יום מחברים, הגעתי למסקנה שהגיע הזמן לשינוי.

חשבתי על הסיבות הדורשות את זה. בני המצווה היום הם לא במשפחות משכבה אחת בחברה. לדוגמא, הפעם ההורים היו מגרעין ה', כמה בני משק, 'גרעין שרה דבולט', וקליטה. כולנו גרים ביחד בכפרנו, אבל הקשר השתנה. יש חברים המוזמנים לידידים שלהם, אחרים מוזמנים לחברים שאין להם הרבה קשר איתם בדרך כלל, ויש חברים שבכלל לא מוזמנים ע"י משפחה מסוימת. משפחות גם לא תמיד מוזמנות כ"חמולה" מלאה, כי ההורים מוזמנים לידידיהם, והכנים מוזמנים לידידיהם או לבני כיתתם.

התוצאה השנה: הוחלט לאשר 80 אורחי חוץ לכל משפחה (והיו 14 משפחות!). למשפחה אחת או שתיים היו יותר - עם או בלי אישור - ולעומת זה היו משפחות עם 5 - 20 אורחי חוץ בלבד. האוכל מחולק בין כל המשפחות, והחברה מוזמנת לפי מספר המקומות שנשארים אחרי שסופרים את אורחי החוץ בפועל.

היו חברים שלא הלכו למשפחה אליה הם הוזמנו, אבל הלכו לחברים שקרובים להם. לכן היתה משפחה שישבה לאכול עם 20 אנשים, ואצל משפחה אחרת היו 160 איש! הסידור של השנה דורש הרבה תורנים, ועם כל הרצון, העניין בקושי מסתדר; ולעלות על המדרגות של שכונת החרמון עם ארגז בקבוקים וציוד - היתה משימה כמעט בלתי אפשרית.

לדעתי צריכה לקום ועדת בר-מצווה, כמו שקיימת ועדת חתונות, עם תקן שיוחלט עליו באסיפה.

הוועדה (1) תישב עם ההורים וצוות הכיתה.

(2) תחליט על אחראי (א) לתורנים. תפקידו להסביר לתורנים מה דרוש מהם, ולדאוג שכלים יגיעו למקומות לפי הצורך.

(ב) לנושא העוגות - שידע בדיוק מי מכין לאיזו משפחה, כדי להבטיח את המספר הדרוש לכל משפחה.

(ג) לכסאות (ושולחנות) - לכל מקום לפי הצורך. (הפעם כל משפחה שילמה 1 ש"ח עבור כל כיסא שהושאל מבחוץ!)

(ד) לסידורי תחבורה לפי הרשום בתקן.

(ה) להכנת המועדון לתפילות, כולל תליית סדינים לפי הצורך. (חנה אומרת שאי אפשר לצאת למלחמה כל פעם, וצריכים לקנות ולהשאיר אצלה סדינים רק לשימוש לבר-מצווה, ברית, ראש-השנה וכו') סידור הכסאות, והכנת שולחן לשתיית "לחיים".

ולהלן מספר הצעות ששמעתי מפי חברים לגבי הצורה של ציון הבר-מצווה:

- (1) לאכול במקום מרכזי - עם חלוקת תחנות לפי משפחות. התחנות יכולות להיות מפוזרות בדשא של הסרט מאחורי האולם
בדשא לפני חדר האוכל מול המכבסה
בדשא של בניין חדרי החולים לשעבר.
בדשא לפני בית הסבתות מול האולם
בדשא של בית בלווד
בדשאים של בריכת השחייה.
- בכל דשא יסודרו שתי משפחות.

כל המקומות קרובים לחדר האוכל, ואין בעייה "לשבור את הראש", ולהשיג כסאות ולהעביר לכל מקום. הכל מרוכז יותר, בלי להיות צפוף כמו בשנים שעברו, כשחגגנו על הדשא הגדול.

בדרך זו צריכים לדאוג לחלוקה מסודרת של האוכל בלבד, וחברים יכולים לשבת במקום שרוצים, ולהגיד מזל טוב למי שרוצים. (חברים אומרים שלפי הסידור של היום - אומרים מזל טוב כל השבוע). למי שיש הרבה אורחים, בין כה וכה אין לו זמן לדבר עם חברים.

הצעה אחרת: בעלי שמחה אוכלים בדשא לפני הבית, רק עם האורחים מבחוץ. חברים אוכלים בחדר האוכל, וכולנו ניפגש במסיבה. מי שרוצה להזמין ידידים, יכול להזמין אותם בין הארוחה והמסיבה, או למוחרת, כשאין אורחים מבחוץ.

נעוד הצעה: לחגוג בסוף השבוע של יום ההולדת של כל בר-מצווה לחוד, עם מספר אורחים (לא מעל המספר שאושר). לאכול במועדון ב-18.00, ולהמשיך בתוכנית מאורגנת על ידי המשפחה (שקופיות של חיי הבן או הבת, וכו'). אפשר להזמין ידידים לבית אחרי שהאורחים נוסעים ביום שישי בערב. אם יש עליה לתורה והאורחים נוסעים בשבת - אפשר להזמין ידידים אחרי זה. לתוכנית במועדון מזמינים רק בני הכיתה. המספר במועדון מוגבל כמו בחתונות.

כתוספת להצעות הנ"ל נאמר שמי שרוצה או חייב להזמין הרבה אורחים מטעמי עבודה או בגלל שמזמינים אותו תמיד, ידאג להזמנה פרטית למוחרת, לשתיית "לחיים".

אם חוגגים לכל בר-מצווה לחוד, תהיה מסיבה משותפת לכולנו בסוף השנה. למסיבה זו מוזמנים רק "קרובים קרובים" כמו סבים וסבתות בארץ. בתוכנית ישתתפו חברים בקיבוץ, ולא רק בני הכיתה. יכולה להיות קבוצת הורים או חברים הקשורים איתם, וכו'.

ב ס י כ ו ם : אני מזמינה חברים לכתוב תוך חודש ימים מעכשיו - הצעות וביקורת בקשר לנושא בר-מצווה. אחרי החודש עלינו לקיים שיחה כללית והחלטה בחברה. בינתיים כתבתי גם לכמה משקים, וכל הצעה חדשה אפרסם.

אז חברים! תחשבו... תדברו... תכתבו עכשיו - עכשיו כשזה עוד טרי.

להשתמע,
נ ט ע

נ.ב. אם אני כבר כותבת על בר-מצווה, אני רוצה להציע לתלות רשימה לפני האירוע, בה יכולים חברים לרשום אם הם רוצים לקבל ספר בר-מצווה, להדפיס מספר עותקים בהתאם, ולחלק. השנה לא הדפיסו מספיק עותקים כדי לתת לכל מי שמעוניין.

בא'חור ~ אק באהבה!

ילדי הגנים בירכנו את הקיבוץ בינם הנלדתי (על גבי הקיר בכניסה לחדר-האוכל). לא אציין שמנת, כדי לא לתת פרנסה מינתרת לפסיכנלוגים בפוטנציה! כמזבן, יש הרבה נשיקות, חיבוקים, פרחים, בלונים וגם בקשה אישית מינוחת של חולה-הגה קטן "מכונית מירוצ לקיבוץ".

אבל מדהים, כמה הקטנים האלה קולטים את האווירה מסביב והם רוצים לעזור לפתור בעיות.

לכלכלה הרעועה שלנו הם מאחלים - שיהיה הרבה כסף
שלא נהיה עניים

שלא יבואו אנשים ויגרשו אותנו מהקיבוץ

שיהיו הרבה דברים ושלא יקחו אותם

שלא יקחו לנו את הקיבוץ

שיתנו לנו מטבעות-זהב.

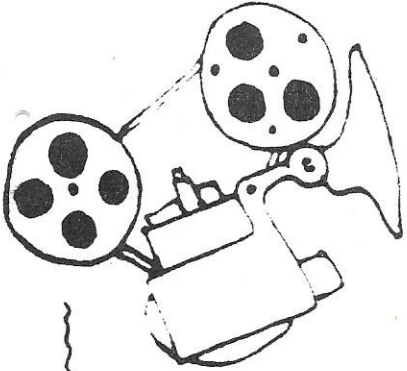
למרות שדור זה לא טעם טעם מלחמה ממש, הפחדים לא פוסחים גם עליהם. שלושה קטנים כותבים שלא יהיו מלחמות

וגם: שנעשה שלום עם הערבים שרוצים להרוג אותנו

שאף פעם לא יפרצו לכאן אנשים רעים - שלא יבואו חיילים רעים

ילד אחד מוסיף הערה נוגעת ללב: ותודה לערבים בטובה שהם חברים שלנו.

אנגה

פִּינֹת הַסֵּרֶס הַשָּׁבִועִי

שֵׁם הַסֵּרֶס: זִיחֵסִים מִסּוֹכֵי־סֵרִיס DANGEROUS LIASONS

בִּימוֹר: סְטִיבֵן פְּרִירֶס

מִשְׁחָק: גֶּלֶן קְלוּז, גִּ'וֹן מַלְקוֹבִיץ', מִישֵׁל פִּיפֶר

סְטִיבֵן פְּרִירֶס קִיבֵּל קַרְדִּיט רַב, כְּשֶׁנִּתְּנוּ לַפְּרֶסֶס סֵרִיסִי. הַסֵּרֶס, כְּמוֹ הַסֵּפֶר שֶׁל דֵּה-לָאקְלוּ, מִמָּקָם אֶת הַפִּתּוּלִי, הַמִּתְחַזֵּה כְּנֻצִּיג הָאֵהָבָה, בְּתוֹךְ הַכּוֹחַנִיּוֹת. מִקּוֹם הָאִירוּעִים הַמִּתְרַחֲשִׁים בְּסֵרֶס הוּא פִּרִּיס עַל סֵף הַמַּהֲפָכָה.

הַבִּמְאִי, אוֹתוֹ אֵנוּ זֹכְרִים מִ"מַכְבֶּסֶה יַפְהִיָּה שְׁלִי", מִשְׁתַּמֵּשׁ כְּאֵן בִּג'וֹן מַלְקוֹבִיץ', שְׁקִיבֵל אוֹסְקֶר עַל מִשְׁחָקוֹ בְּסֵרֶס, וּבְצֶדֶק, וּבִשְׁתֵּי־יָמֵי יָפוֹת מִמֶּשׁ - גֶּלֶן קְלוּז וּמִישֵׁל פִּיפֶר. אֵל תִּשְׁלֹו אֶת עֲצַמְכֶּם, עַל אֵף הַפְּרֶסוֹם הָרַב שֶׁלּוֹ זֶכֶה הַסֵּרֶס, זֶהוּ סֵרֶס רִצִּיבִי וּמַעֲנִיִּין בְּזִכּוֹת הַמִּשְׁחָק וְעִבּוּדֹת הַבִּמְאִי, וְלֹא שׁוֹם דְּבַר אַחֵר שֶׁתַּעֲלֹו עַל דַּעַתְכֶּם הַחוּטָאֵת. סֵרֶס מוֹמְלֵץ. עִירִית ג. יִכּוֹלָה לְצַאֵת, מִשֶּׁה ג. יִכּוֹל לְהַזְמִין אֶת אֲנִג'י לְכוֹס וִיסְקִי וּדֶג-מִלּוֹח.

הַסֵּרֶס יוֹקֵרֶן גַּם הַשָּׁבִועַ [בְּעֶרֶב שַׁבָּת], בִּשְׁעָה 21.30 - וְכֹל זֹאת בְּגִלָּל הַצַּגַּת י"ב, שֶׁתִּרְחַשׁ הַמוֹצַיִשׁ. אַז סוֹף-שָׁבִועַ מֵהֵנָּה וּמַעֲנֵג עַל כּוֹלְכֶם.

ו. (וִיקְסֵמָן) סֵרִיסִים

(מֵה נִשְׁמַע - הַמִּשְׁחָק)

* הַתִּישְׁבְּתִי לִיד שׁוֹלְחַן "דּוֹר הַמִּשְׁחָק", כְּדֵי לִלְקֹט חֲדָשׁוֹת מַעֲנֵפִי הַחֻקְלָאֲנֹת. אַז - מַלְבֵּד הַהִשְׁכָּלָה הַלְשׁוֹנִיָּת - אֶסְפַּתִּי אֶת הַפִּירוּרִים הַבָּאִים: בְּדִיר יֵשׁ עֹרֵב בֶּשֶׁם "שְׁחוּרִי"; בֵּין אֲנָשֵׁי הַפִּלְחָה וְאֲנָשֵׁי הַצֶּאֱן יֵשׁ מַתִּיחוֹת־מִסּוֹיִימָת. (אִז מֵה חֲדָשׁ? כִּפִּי שְׁאֵמֶר דְּדוֹשׁ - "זֶה הַתְּחִיל עִם קִין וְהַבִּל"); שְׁנֵי נַעֲרִים (אֶלְעֵד-שֶׁרְקִי וְאֶלּוֹן קוֹנִיגְס) עֹרְכוּ מִיבְצַע נִיקְיוֹן סְבִיב לְדִיר; קֵטִיף הַמִּלּוֹנִים הַסְתִּיִּים בַּהֲצֻלָּה. רִכֵּז הַקֵּטִיף - דְּדוֹשׁ.

אֲשֶׁר לַחֲדָשׁוֹת מֵהִימָנוֹת יוֹתֵר - חֲכוּ לַחֲזֹרְתוֹ שֶׁל מִיכִי מ.

* עֲלוּ לַמוֹעֲדוֹן/גִּלְרִיָּה וְתַחֲזוּ בַּתְּעֻכָּה חֲדָשָׁה שֶׁל מֶרְקִי.

* לְפִי מִיטֵב יִדְיַעְתִּי אֵין בִּינִינוּ צֶאֱצָאִים שֶׁל אֲנָשֵׁי הָעֲלִיָּה הָרִאשׁוֹנָה אֵן הַשְּׁנִיָּה, אֲבָל חַיָּה וְנוֹשֵׁמֶת אִיתָנוּ שְׁנַיִם רַבּוֹת יוֹצֵאֹת דּוֹר הַמִּיִּסְדִּים שֶׁל אֶרֶץ־יִב - אֵלֶּה שְׁבָרְחוּ מִרְדִּיפוֹת בְּאֲנִגְלִיָּה בַּתְּחִילַת הַמָּאָה הַשְּׁבַע-עָשָׂרָה. בִּימֵי אֵלֶּה קִיבֵּלָה מִסַּמָּךְ הַמִּנְכִּיחַ אֶת הַדְּבַר, בֵּן, מִי זֹאת? תִּנְחָשׁוּ...

* אִיחּוּלֵי הַחֲלֵמָה לְגַבִּי סוֹלוֹמוֹן וְגַם לְאֲבִיָּה שֶׁל קְרוֹל ב. (מֶר פִּינְבֵּרְג). שְׁנֵיהֶם מֵאֲנֻשְׁפִּזִּים בְּבִ"ח צֶפֶת בִּשְׁעַת כְּתִיבַת שׁוֹרֹת אֵלֶּה.

שַׁבָּת שְׁלוֹם וְשִׁמְרָנוּ עַל קוֹר (רוּח)

אַנְגָּה

עֵינֵינוּ !

מהספרייה:

- א. כזכור, התוכנית לבניית ספרייה חדשה הוקפאה עם בניית האולם החדש. מפאת הצפיפות הרבה במדפים (ובין שורות המדפים), מתבצעת פעולה של דילול נביפוי הספרים. לכן בשבועות הקרובים ייעשה ארגון מחדש של הסדר, כדי להקל על הקוראים והספרנים גם יחד.
- ב. החברים מתבקשים להתחשב במי שמחכה בתור לקרוא את הספרים, ולהחליף אותם תוך פרק זמן סביר.
- ג. בני-המצווה מוזמנים לנצל את ספריית המבוגרים, להנאה ולהשכלה.
- ד. הסטודנטים שסיימו את שנת הלימודים מתבקשים להחזיר את ספרי העיון שאינם דרושים להם עוד.

להתראות בספריה
מאיר

מישיבת ועדת החתונות מיום ג', 9 ביולי 90'

הוחלט שבמקרים של נישואים שניים במשק, ועדת החתונות תספק מצרכים בסיסיים לעריכת ארוחה קרה (בדומה לחתונה ראשונה) בגבולות של כ-50 סועדים.

מסר ריימונד ס.
מסר: ריימונד ס.

עד עכשיו היה מקובל לערוך חופה וערב חברתי בלבד.

מס. הטלפון של

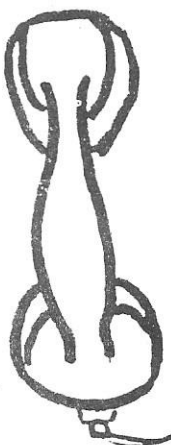
אפרת אדלשטיין

הנא 816 (ולא 000)

היום!!

לא

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * First of all, welcome to our "Russian tourists", who, it appears now, are neither Russian, nor tourists in the normal sense of the word. They are all from Vilna - "We don't even like Russians" they say, and the object of their coming over is to learn Ivrit and try and make arrangements for Aliyah. Some of them already have family over here. They have just spent a week in kibbutz Beit Ha'Emek, where they made an excellent impression. Anyway, - welcome again. There are 42 of them.
- * Two of our artists are showing their work this week. Gilah has an exhibition at the museum in kibbutz Bar-Am - a mini-bus load of people went up there on Wednesday afternoon, and it really was worth it. It is a delightful place, and Gila's textiles are shown to best advantage. They even play classical music while you walk round the place, and give you a cup of coffee afterwards! Marky's paintings you don't have to go far to view. They are on display in the Moadon Gallery, and we hope you go to see them.
- * Me'ir says that because of lack of space in the library (you have to go on diet in order to squeeze in between the shelves) he is re-arranging and thinning out some of the shelves. So, if you don't find your favourite author, he might have moved...
- * You didn't know, I bet, that we have a descendant of the Pilgrim Fathers amongst us. Jane Telem's mother has just sent her a family tree which proves that her ancestors arrived at Plymouth Rock in the early 16th century!
- * Our bed-and-breakfast establishment is doing well. More or less full up to the end of the season, and some people are coming back the second and third time. Kfar Hanassi must be a good place to be...
- * Ed Mashlach, who has just returned to us, worked on gardening projects in Australia. Now he has taken on the planning and landscaping of the surroundings of the Hall and Dining Room. I don't think he quite knows yet what he has let himself in for, with not enough workers and no money to buy equipment and plants.

SHABBAT SHALOM, and keep cool.

Inge

MAZAL TOZ

H A P P Y B I R T H D A Y

23/7/90 Noah Ma'ayan
24/7 Yishai Englesberg
25/7 Joyce Abb
 Kareen Amar
26/7 Vita Mendzigurski
27/7 Anette Ma'ayan
 Dubbie Bar-David
28/7 Yael Nemenov

ONCE AGAIN THIS WEEK - THE FILM WILL BE SHOWN TONIGHT - Friday.

The reason this time is that tomorrow night - SATURDAY
we are all invited to the Hall to see the show put on
by our school-leavers, who will be leaving us soon in
order to do movement work or go into the army.

OUR GOOD WISHES GO WITH THEM - Omer Cohen
 Runnie Katz
 Marty Strubel
 Gal Weissbort
 Lee'at Goldberg
 Maya Solomon
 Liron Glick

The show is written and produced by Dudu, with music by Marty
and Sara'le in charge of the choreography.

A speedy recovery to Mrs. Solomon, and to Mr. Fineberg

FILM OF THE WEEK - DANGEROUS LIASONS

with Glen Close,
John Melkovitz
Michelle Piper

The story takes place in
Paris just before the revolution.

